

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. L. Spółki z o.o. w W.

przeciwko Z. P., T. G. i C. H.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2011 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania

zażaleniowego zawarte w punkcie 2. postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 października 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie w pkt 2 (drugim)  
w odniesieniu do pozwanych Z. P., T. G. i C. H. i w tym zakresie  
rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed  
sądem drugiej instancji przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do  
ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach  
postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 października 2010 r. Sąd Apelacyjny zasądził solidarnie od pozwanych (wymienionych w pkt 2 tego postanowienia) na rzecz powoda kwotę 1.272 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Postanowienie to zapadło w wyniku rozpoznania zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 czerwca 2010 r., w którym zmieniono zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek wspomnianych pozwanych o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego został oddalony.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 8 października 2010 r. trzech pozwanych (Z. P., T. G. i C. H.) wnoszono o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie – a jego zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. w ten sposób, że koszty postępowania zażaleniowego ponosiliby tylko inni pozwani, a nie wnoszący zażalenia. Skarżący wywodzili, że zażalenie powoda na postanowienie z dnia 30 czerwca 2010 r. nie zostało im doręczone, a zaskarżonym postanowieniem (w jego pkt 2) obciążono solidarnie kosztami postępowania przed Sądem drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ze znajdującego się w aktach sprawy zarządzenia z dnia 16 lipca 2010 r. wynika to, że zażalenie powoda (na postanowienie z dnia 30 czerwca 2010 r.) wpłynęło w terminie i że polecono doręczenie jego odpisu radcy prawnemu D. Ś. reprezentującemu grupę pięciu pozwanych (T. G. s.j. L. H., M. H., J. R. i P. R., k. 753 akt). Doręczenie takie nastąpiło w lipcu 2010 r. (k. 754 akt). W aktach sprawy brak natomiast istotnie dowodu doręczenia odpisu zażalenia pozwanym (trzem), reprezentowanym przez radcę prawnego M. B. (Z. P., T. G. i C. H.). W treści zażalenia powód wnosił o przyznanie mu kosztów postępowania zażaleniowego od pozwanych reprezentowanych przez radcę prawnego D. Ś. (k. 749-750 akt). W tej sytuacji zasądzenie kosztów postępowania od pozostałych pozwanych (wnoszących obecnie zażalenie) nastąpiło z naruszeniem art. 379 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., tj. w wyniku pozbawienia tych pozwanych możliwości obrony

ich praw w postępowaniu zażaleniowym. Istniały zatem uzasadnione podstawy uchylecia rozstrzygnięcia o kosztach zawartego w postanowieniu z dnia 8 października 2010 r. (pkt 2 tego postanowienia) w odniesieniu do pozwanych – Z. P., T. G. i C. H. i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania (art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>14</sup> k.p.c.).